

ბის სადგომში პირუტყვთ-მაშვენე-
ბელთა და მერქევეთა კრებაზედ გან-
ხილულ იქმნა მოსხენება ქალაქის
ბეითალის ბ-ნის კანცელმახერისა
იმის შესახებ, თუ რა პირობებია
საჭირო, რომ კავკასიაში კარგის
საკლავ პირუტყვის ჯიში იქნეს გა-
ვრცელებული. სხვათა შორის, მო-
მხარინიბორბა ერთს უმთავრეს საშუ-

ტფილისის მოქალაქის ფ. შეპოვალოვისა-
თვის ორი ვერტბლის საათი მოუპარავს,
105 მან. ლირებული.

* * პოლიციის მე-9 ნაწილში, 5 ოქტ-
ომბერს, პოლიციის მოხელემ შეიძყრო
გლეხი პალე ლონდონიძე, რომელსაც 2
ოქტომბერს მიხეილ ივანეს ხე მახაბლის
სადგურიდან მოპარული ნივთები აღმო-
აჩნდა ლონდონიძე პასუხის გებაში იქმნა
მიცემული.

* * რაჭის მაზრის მცხოვრებმა დავთ
ლევანის ქ ნუფროძემ განაცხადა პოლი-
ციის მესამე განყოფილებაში, რომ 2 ოქ-
ტომბერს მისავე სოფლის მცხოვრებს დე-
ვარ ლებანიძეს იმის შინ არ ყოფნის დოსტ
დაკეტილი ყუთი გაუტეხნია, იქიდგან 30
მან. ფული და 60 მანეთად ღირებული
ნივთები მოუპარავს და სადაც გაქცეუ-
ლაო. დამაშავე ლებანიძე უკვე შეიკრეს,
რომელსც მოპარული ნივთები უჩახეს.
ლემანიძე პასუხის გებაში იქმნა მიცემუ-
ლი.

* * * სპარსეთის ქვეშენობის ვართან ეგიზარეცისათვის მისსავე მზარეულს ანგი-ონიანც 670 მან. ღირებული ნივთები მოუპარის 4 ოქტომბერს და სადღაც გაქ-ცეულა. დამაშავის აღმოსაჩენად საშუა-ლება იქმნა მიღებული.

„გვარის“ და „კოლეგიას“
და მათ შემთხვევაში.
(ვარა უკავშირო და უძლიერი არ იყო.)

“ცნობის ფურცლის” პატივები
მული რედაქცია მეტად გაუღვები
და აუშფოთებია ქუთაისის სამურა
ნეო ამხანაგობის დარსებას და
№ 1587-ში გამოუწერია ამ ამხანა
გობის და მის დამაარსებელთა წინაა
ღმდეგ. როგორც ვატყობ, ეს სა
ყველური ქხება სამეურნეო ამხანა
გობას, სახელად „ზვარის, რომლი
წესდება, დიდი ხანი არ არის, გა
გზავნა პეტერბურგს ნების დასა
თველიდ და რომელზედაც დაბეჭდი
ოთ იყო კნიგა გახ. „კვერაზ“ -ში

* * პლიტის მესამე ნაწილში, ოქტომბრის ქართულ განვითარებულ კინიღანდან „ზეარის“ ამხანიგობი

ՀԱՐԱԳԹԻՆՈՒ

ქუთათები ველეთონი

ସାଲାହାରାଜ୍ୟ ଦା ସାବଧାନତିର ମାସାଲା ରାଜ୍ୟ ଶ୍ଵେତପାତ୍ରର ପରିରକ୍ଷା—ବେଳୀର ମନମଦୁରୀରାଜ୍ୟ ରଖେଲଣ୍ଡି ଦା ସିନାନ୍ତରୁଲିଶି ମ୍ୟାନ୍ତି ଅମରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିଲା—ରାମ ଗାତ୍ରପାଲଙ୍କିରା ବ. ହେର୍ରେଟ୍‌ରେଲ୍, ଲ. ଲାଲପାତ୍ର ଦା କ. ହିକାଯାଇୟେ—ହେର୍ରେଟ୍‌ରୁହନି ମେଧରମାଲଣି ଉତ୍ତରାଧିକାରମନ୍ତରେ ଉନ୍ଦରା ଶ୍ଵେତପରିରକ୍ଷା—ରାମ ମିଥ୍ୟକିରା, ରାମ ଦାଶ କା ସିମନ୍ ହେର୍ରେଟ୍‌ରେଲ୍— ସାମରାଜ୍ୟରେ ତାବାଦ-ଆଶନ୍ତରତା ଗାରକ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇବା, ପାଲଣ କାମକାରିଙ୍କ ପାଇବା ଏବଂ ପାଇବା କାମକାରିଙ୍କ ପରିପାତା—ରାମ ଉନ୍ଦରା ଶ୍ଵେତପରିରକ୍ଷା—

ქუთათერი ფელეტ ანები დღეი-
დგან უნდა დავიწყოთ, მაგრამ აქა-
მომდე აქაური ამბები იმდენად მრა-
ვალფეროვანი და გასაგონებლად
მაინც საინტერესო იყო, რომ სა-
ხანდახანო ფელეტონები კი არა,
ერთი გაზეთიც ვერ აუგილოდა, ახ-
ლა-კი ქუთაისში ისე შემცირდა სა-
საუბრო და საკამათო მასალა, რომ
გაზეთის ფურცლების გასაგები-კი
არა, ბულვარზე რომ ორი მეგობა-
რი შეიყრება, არ იცან, რაღაზე
ისაუბრონ და რით გაართონ ერთ-
მანეთი. ქუთაისის ბულვარზე მო-
სეირნე იმერელს რომ სალაპარაკო
გამოელიოს და აქაური საქმენი და
ამბები გაზეთებში ჩვეულებრივ არ
გამომზევდეს, სწორედ სასწაული,
ან ღვთის რისხევა რამ უნდა მოვლი-
ნებულყოს ჩვენს თავზე.

სახურისათვის ოფიციალურიად
ქები და კამერპერობით დაჯილდ
ვებული, ქუთაისის გუბერნიის თ-
ვად-აზნაურთა წინამძღოლი, თ.
გ. წერეთელი, ქუთათერმა საქა-
ებმა, ზღვის მაგიერად, ფონის
სავალს, ცვარით დაახრიო. ამა-
დიქტატორიად ბანკში მჯდომი
დიქტატორის უფლებით აღჭურ-
ლი უძლეველი გმირი, კალისტი
ტე ჩიკვაიძე, ქუთაისის სათავე
აზნაური ბანკის თავმჯდომარე,
რეზე ძალმა დაამხო. ქუთათე-
საქმების წინამორბედი და ბატო-
ქოლაქის თავი, ლ. ტ. ლოლუა
სივე ძმებისა და მეზობლების
გებულს მახვში სრულიად შემთხ-
ვით და უცაბედათ გაება.

ამ სამის კაცისა და დაწესებ-
ლების გარშემო ტრიალებდა ქუ-

სასწაულია, თუ რისხვა, ასე-კი თური, იმერული ბრძოლა და ბრძოლამ საზიტლარი კვალი და

კარსების ინიციატივა ყკუთვნის, ამ ტრიქანების დამწერს, ამიტომ მო-
ვალედ ვრაც ჩემ თავს დავამშვილო
„ცნობის ფურცლის“ აშფოთებუ-
ლი რედაქცია და მკითხველთ ვაუ-
წყო ყაველივე სიმართლე.

— „ვერ გავიგია, რათ დასჭირდა
იქურ, ე. ი. (ქუთათურ) მემამულეთ
ახალის ამხანაგობის დაარსება, რო-
დესაც მათ უკვე აქვთ მშვენივრად
დაწყებული ამგვარივე საქმე? რად
დასჭირდთ ახალი ამხანაგობა, რო-
დესაც ჯერ ძველიც არ გამავრებუ-
ლოა?... „ერთ და იმავე დროს,
ერთ და იმავე ალიგას ორ ერთნაი-
რის საზოგადოების დაარსება უაზ-
როებათ“ და სხ.; აი მნაირ ქა-
თინაურებს გვიძლვნის დარბაისელი
რედაქტორი ახალ ამხანაგობის დამაარ-
სებელთ! როგორც სჩანს, რედაქტორი
ს აქვს სახეში 1899 წელს დაარ-
სებული ქუთაისში სამეურნეო ამხა-
გობა „კოლხიდა“, იუვს რიხით
მის ინტერესს და მოჰყვას მუხლე-
ბათ ამ ამხანაგობის მიზანი და და-
ნიშნულება.

სამწუხაროდ, „ცნობის ფურცლის“ რედაქტიას, როგორც ეტყობი, ამ გაუშინჯავს არც კოლხი-დის „წესდება და ოცნება, მეტადრეგ. ჩვენი ამხანაგობის „ზერის“ წესდება, თვარი არც თითონ წაიხდენდა სისხლს უსაფუძვლო წყრომით და არც მკიოხველს შეაცდენდა.

„კოლხიდის“ წესდებიდან ცნობის ფურცლის“ მიერ მოყვანილი მუხლები თითქმის ვერც ერთი ვერ მოიპოვება ამ წესდებაში; სად მოძებნა რედაქტიამ ის მუხლები, — მისი საიდუმლოებაა ხოლო „კოლხიდის“ მიზანი ეს არის (მოკლედ): 1. დაეხმაროს ადგილობრივს წვრილს მრეწველებს და მეურნეებსა სართავ ნიგოზულთა შემსუბის, მეღვინეობის, აძრიკული ვაზის კულტურისა და ბალონის საუკეთესო კოდნა. იმისათვის ამხანაგობამ უნდა დაახსოს სამაგალითო ფერმა სამეურნეო საღვურო, გამართოს სახალხო კიბეები, გამოსცეს სამეურნეო წიგნები და იქონიოს საკუთარი სამეურნეო განებითი. 3) გაუხსნას ბაზარს ხალხის სამეურნეო ნაწარმოებს და მოუპოვოს მათ სამეურნეო იარღები და სხ. და 4) მოუპოვო მეურნეები იაფი სესხი და დაეხმარო ყოველგვარ სამეურნეო საქმეებში ეს არის მოკლე „ზერის“ ხანაგობის მიზანი. კადია, ამ ხანაგობის მიზანს არავითარი მსგავს ბა არა აქვს „კოლხიდის“ ამხა-

ტოვა ჩვენს მატიანეში. ეგ სამი, სა-
ზოგადოების სხვა-და-სხვა ბანაკისა-
გან არჩეული არი, ერთი მეორეს

გადაჰყვა, სამივე კი ქუთათურმა სა-
ქმედბმი გადიყოლიეს და ერთმანეთს
შეიკრის. მရ, ჩემდა თავად, დარ-

თუ წერეა ელი, ლოლუა და
კვაიძე ქუთათურმა საქმეებმა გა-
ყოლიეს, — საკითხავია: განა ქუ-
თური საქმეები ისეთი ხასიათის
რომ ფინც მათ მიეკარება, უთუ-
უნდა გაისვაროს და მთელის ზე-
ბითა და ნივთიერად გათახირე-
ლი სამოქმედო ასპარეზს ბე-

სათვის ორ ეოთამაცეთს თავისის
ამტკრევლენენ, ესენი რაღას და ვი-
ღას ემაღლიერებიან? მგონია, რომ
არავის და არაფერს. ეგების სინა-
ნულშიაც იყვნენ, რადგანაც ბრძო-
ლის ველზე უმეტეს ნაწილად ნაო-
ხარისა და თავლაფინობის მეტი
აღარ რჩება რა. არც ერთს ბაზაკ
უადრესობარს პრაქტიკაში შეი-
წყვლით უნდა განმორდეს ა
და კარგიც?

ამ შეუძლია საყვაოს ორჯერ შეს-
დგეს და თამამად გამარჯვების დრო-
შა ააფრიალოს. ვერც ერთის ნამ-
დვილი ღონე ვერ დაინახა გარეშე
მაყურებელმა... პირ იქით, ზევი-
თაც ვაშტობდი, ყველას პირში ენა-
გვაქვს ჩაგარდნილი და საგანს სალა-
პარაკოდ ვერ მივდგომივართ.

დასწყევლის ღმერთმა,—რაც მო-
ხდა, ყველაფერი ისე მოხდა, თით-

ქო შექმნირის ტრაგედიის გმირები გადო საქმის გაკეთების სურვია
უ- ყოფილიყვნენ მებრძოლენიც და ხელმძღვანელობენ და ამ
ა- მათი მეთაურნიც. და ახლა ყველა- თავრესს საგანს ერთს წა
ამ ნი თავისი ნებსითის და უნებლივ- იო ულალატებენ. პირადობა,
ს- თის ცოდვის სიმძიმის ქვეშე იქნ- ძო სისპატია და ანტიპატია სა

გობის შიხახთან დღ ჩრდეს უკუჭლოდა
ავნოს მას რაიმე პოსტის ქმნა ეცნა
ორი ამხანაგობა ხელს უწყო-
ბენ ერთმანეთს და შეუძლიანთ
თანასწორად იარონ ერთმანეთის
დახმარებით ხალხის საკეთილ-
დღეოდ. „ცნობის ფურცლის“
რედაქციის რომ შეედარებინა
„კალხილის“ და „ზვარის“ წეს
დება, უკევლია, მაშინ ერემია-
სებურს გოდებას და ჩვენს ძაგლიას
აღარ ექნებოდა აღილი მის გაზე-
თის ფურცელზედ.
ყველამ იცის, რომ ფალოქსე-

რამ გაანადგურა ეგროპის ვენახები, ეს მწერი მოედვა საქართველოსაც, განსაკუთრებით იმერეთს. მის სა-ჭინააღმდეგოთ დღეს ერთად ერთი ლონისძიება არის ცნობილი — ამ ე-რიკული ვაზი, ჩვენი ხალხი ძლიერ ეტანება ამ ვაზს, ე. ი. მას-ზედ ნამყნებს და აშენებს ვენახებს; ხელის შემწყობი-კი და დამხმარე არავინა ჰყავს. საქარის სანერგე ვერ აქმაყოილებს სოფლელების მოთხოვნილებას; კერძო საჩქოლევ-ბი ხალხს დიდ ფასს არომევენ და ხშირად ცუდს მასალას აძლევენ. თვით მევენახეობა, ეს უბირველესი დარგი ჩვენი მეურნეობისა, ფრიად ჩამორჩენილია ჩვენში თავის ტეხნი-კით და საკულტურო წესებით; ხალხს ეჭირვება აგრეთვე იაფი სეს-ხი და სხ. პატრონი-კი არავინა ჰყავს.

ამ გარემოებამ გვაფიქრებინა და
გვეარსნა სამეურნეო ამხანაგობა,
რომელსაც სახელად „ზვარი“ ვუ
წოდეთ; მის დაარსებაში დაგვეხ-
მარნენ ეყრობის და რუსეთის ნა-
სწავლი სპეციალისტები—მეურნეები,
ბი, და ამ წლის დასაწყისში ამხა-
ნაგობა, ფაქტოურად დაარსებული
დროებით დამყარდა ქუთაისში, სა

საქმეებში იშვიათად აღიმაღლებ
თავს.

ქუთაისში-კი ეგ მოუხერხებელი
რადგანაც აქ ყველა უფროსი
ყველა ჭკვიანია, ყველა ერთი მეო
რეს სჯობია, ყველა ღიღი კრიტ

კოსია და ერთს მეორისა არ მო-
წონს, მოსაწონიც რომ იყოს. სხვა
გან თავი-კაცობა იციან და ასეთ
თავი-კაცი, სხვა რომ არა იყოს-მა-
დისკიპლინის დამცველი მარწმუ-
ნება. აქ თავი-კაცობა ძნელი გა-
ბედავია; აბა ისე თავს ვინ და-
ცირებს, მეორესთან მივიდეს დ-
ჰეჭა და აზრი ჰკითხოს. სხვაგან ა-
ხანაგობა და შრეები იციან რაა-
საქმის გასაკეთებლად, აქ-კი მო-
ერთგულს ამხანაგს რომ მესამე მო-
მატოს, ერთი კვირის განმავლობ-
ში თრი პირებისა კი სამუდამო

გარიყებს. სიმინდურის დაუმტკუც
ლობა და ამით მისი ამომრჩევლ
ბის გაცრუება ხომ მეტად სამწერ
რო და სამძიმო უნდა იყოს ჩვე
თვის, იმიტომ, რომ ჩვენი პე
ლის მყოფელნი არამც თუ ასეთი
ცების და წოდების წაბორძის
საერთო სირცხვილად გვითვლ
არამედ უბრალო ჩვენებურის გ
რის განზრას გაკოტრებასაც ჩვე
ერის მომაკვდინებელ ცოდვად
ზედ გვადებენ. სწორეთ ეს გ
მოება უნდა გვაიძულებდეს,
ისეთს შემთხვევაში, როგორიც
თის და ორის ძალა-უნებური
დომა თუ დაუდევრობა მთელს

